

ondartet Sygdom angriber mit Dvæg og mine Huusdyr, eller der maatte vfe sig Symptomer dertil hos dem, jeg da maa underkaste mig de i disse Forhold begrundede Paalæg og Anordninger i al deres Strengthed, og at da „mit Huus ikke længere kan være min Borg“, men at jeg maa lade Andre raade dert og raade over mange Ting; det er rigtigt og ret, naar mange Medborgeres Gods derved staaer i Fare, ja maaskee trues med Ruin. Men derimod er det vistnok ikke rigtigt, at naar en Sygdom af en ubetydelig Natur, om den end ogsaa er smitsom, som naar det f. Ex. er en Sygdom, vi alle kjende godt, nemlig Krop, viser sig i vore Stalde, det da skulde være nødvendigt at give andre Personer eller det Offentlige Ret til at raade over mine Dyr og Ting. Det vilde saaledes i mine Tanker være urigtigt med Hensyn til den meget bekjendte Kropssygdom hos Hestene, der paa de større Gaarde indtræffer saa at sige aarligt, og som enhver Hest i de større Stalde, naar den er kommen tilaars, har gjenemgaaet, at en saadan Sygdom, skjøndt den er smitsom, skulde give Anledning til at sætte en Privatmand under et saadant Herredømme af det Offentlige. At Udskætt, saaledes som det foreligger efter Udvalgets Betænkning, med de Ændringer, der foreslaaes gjorte i det, og med de Indskrænkninger, som Ændringsforslagsstillerne vilde give Loven, er en mindre god Redaction, saaledes som den ærede Minister anmærkede, det vil jeg jo vistnok indrømme og samtykke i, men det er ikke saa let en Sag ved Ændringsforslag at bringe en ordentlig Redaction ind i en Lov, og det kunde jo ialtsald skee ved 3die Behandling. Jeg vil derfor indskrænke mig til at anbefale Ændringsforslagene til dette Hovedstykke af Loven.

Dahl: I Anledning af, hvad den ærede Landstingsmand yttrede, skal jeg kun bemærke at Krop, som ogsaa kaldes Kværke, kan blive saa ondartet, at den kommer ind under Lovens Bestemmelser, ja at det endogsaa ikke er umuligt, at Kværke kan gaae over til at blive Snive.

Tang: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Krop er en Sygdom, som vi aarligt have i vore Stalde; derimod er Gud skee Lov Snive en Sygdom, som kun kommer hver 100 eller 50 Aar, og Kropssygdommens Overgang til Snive er vistnok yderst sjelden.

Formanden: Det er vistnok Tilfældet, at der i Ændringsforslagene til de foregaaende Paragraffer er henvisst til § 4, saa at der altsaa kunde være Anledning til først at lade foretage Afstemning over Ændringsforslaget til § 4. Imidlertid gjælder dette kun, forsaavidt angaaer det første Ændringsforslag til § 3; thi forsaavidt der i det første Ændringsforslag til § 2 er henvisst til § 4, er der gjort en lignende Tilføining, som ved § 4 er foreslaaet. Jeg skulde derfor troe, at man gjerne kunde afstemme Paragrafferne efter deres Rækkefølge, og ialtsald vil der jo ved 3die Behandling kunne foretages de Forandringer, der maatte blive nødvendige ved § 3, hvis Ændringsforslaget til § 4 ikke skulde blive vedtaget.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Drejer, Faurshou, Lüttichau, v. Stöcken og Thalbier til § 1:

at Ordene: „skulle, forsaavidt de vilde besfatte sig med Behandlingen af smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene“ udgaae og at istedet derfor sættes:

„der agte at benytte sig af deres Ret til at practisere, skulle“

vedtoges med 37 Stemmer mod 1.

2) Forslag af de samme Landstingsmænd til § 1:

at i fjerde Linie Ordet „practisere“ udgaaer og at istedet derfor sættes:

„ere besatte“

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.